

LUK GADDERGOOD

Deze met schouw bij de schouw.

E. BOS-HERMELINK

LUK GADDERGOOD

A.E.W.S. BOS-HERMELINK

MIEN TWENTELAAND	5
T OALE SCHÖPKE	6
VEUROAVEND	7
SNEEBUUI	8
T LOSSE HOES	9
WATER	10
OONZE DEENKEL	11
WEEND	12
SNEEKLÖKSKE	13
JOONKHEED	14
MODER	15
VERGEETMIJNIETJE	16
N SPINKOPN NÖST	17
WEGWEAN VAN NEN VLUCHTHOOND	18
T ONDERSCHOER	19
NEN VLEERMOES	20
T LESTE HEED	21
T VLEENDERKE	22
POTTUFFEL	23
ZOMMEROAVND	24
TORTTELDUUFKN	25
BIE OONS ACHTER T HOES	26
ZWAAN	27
ZOMMER	28
DREE BEARKN	29
HET KLEANE KEEND	30
DE EEK	31
VLEEGN OAVER DE HELE WAERLD	32

Miene gedachtn kaank schrievn
recht oet mien hert op t papier
doar bleuwt ze dan stoan
töt een verveelt ze verscheurt

A.E.W.S. BOS-HERMELINK

Oldenzaal, oct. - nov. 1983

1984

©

MIEN TWENTELAAND

Wat bis doe mooi mien Twentelaand
van t Twickelbos töt t Lutterzaand
doar lig de hofstie van n boer
met t schöpke nog en n iemenschoer

Um t hoes steet n voarnt en t vlee
hèèl mooi greun, elk joar weer
òk zee'j doar n mais en rouw in n es
woar ik vaak waandeln langs zin wes

Ok leup ik doar mangs uurn lang
woar de Deenkel kronkelt as ne slang
zo t laandschap d'r lig is t veur mij
nog aait t mooiste schilderiej

In Twente he'k t noa mienn zin
en bin'k blier da'k doar geboarn bin
dat ik doar noe vandaag de dag
gezoond en gelukkig leavn mag

T OALE SCHÖPKE

t Schöpke kan n boer nich misn
doar steet ja van allns in
as hee doar daagns hen schotken kan
dan hef hee t noa zienn zin

t Nettelkönningske hef n nuske bouwt
in de schop oonder t oale reet
t deerke vlög ter in, zeenk en sjouwt
nooit hef dat ding verdreet

Oons schöpke lig mooi in de zun
d'r is n hëeln dag vergaank
n boer dee kan d'r heelmoal nich um
joa, wiej hebt het nog, Goddaank

VEUROAVEND

Eer de zun zakt
döt ze efn gloarn
kruus en leien
van n hoogn toarn

Op n kruusaarm
zattn twee kreain
röstig te kiek
noa de leu aer kleain

t Grote maark
lig geheel verloatn
leug, gin leavn
in kromme nauwe stroatn

Klokkn klaagn
doe de zun gung daaln
en grauwe kreain
noa galmgaatn dwaaln

SNEEBUIN

Wat dwerrelt doar net witte wol
zee noe dan toch, den hof lig vol
op de buske en op t roade dak
vaalt de vlökskes daal op aer gemak

De struuke loatt de köpkes hangn
en zeent doar oonder noe gevangn
het grös lig oonder t witte kleed
en oasemt doaroet zòlang het geet

De beume treurt um t zwoare geval
zòlang n druk mear doern zal
de buui trekt vot, de zun koomp weer
nog éénmoal buugt ze veur oons Heer

Dan dröppelt zacht n snee noa oonder
toch was dit weer n Scheppingswoonder

T LOSSE HOES

Wanneer ik doar oaver de dell goa
kiekt miej alle beeste noa
t peerd rapt heel vaak met de krub
de hoonder schrobt er in de grup

Doar zeej t köppelke jonge biggn
biej mekaa in t stroo liggn
hebt ze t vrettn op en wat veurn dörst
dan koomp al t vee wa gouw op röst

Iej heurt niks meer as snörkn, snoevn
alleen de kat dee zeej nog stoevn
as t duuster is en nich meer vroom
dan goat um t hoes de bleendn too

Vaak kuier wiej nog mangs n uur
oaver allns wat, bie t losse vuur
doar zit wiej dan op elke zied
töt zeutkes an wördt bergoanstied

Den dag was good veur means en vee
oet daankboarheid goaw op de knee
'Leevn Heer, Iej weett da'k oew bemin'
zo kröp n boer de berstie in ...

WATER

Water deurzichtich soms hemmelsblauw
koomp hoog oet de wolken in druppels of daow
zoonder het water was het dor hier op aerde
en har er oons landschap ók nich zóvöl waerde

Water gef in de waerld mangs raampn
umdat de natuur t nich zo gouw kan verdaampn
ók dan mör wie draegen geduldig oons lot
en mör wie mear deanken, dat het zó mot

OONZE DEENKEL

As ik ees waandel in de moorgnzun
langs de Deenkel deur t Twentelaand
dan deank ik vaak k wol da'k eer volgn kon
töt an eer eand, de zee en t straand

Zë kronkelt langs de buske en t greune grös
joa, langs de beukn, de eekn en de dann
doar spleett ze in tweein n Beuniger mös
t is net of zee dat alleinig mear kan

Dreumend stoa ik doar vaak efkes stil
bie aern stroom zo spöls as n keend
dan is t net of ze n wal nog aain wil
met de hölpe van de locht en de weend

Zò goaw doar wieder oonzn eegn gaank
ik noa het Oostn, zee noa de West
hier kroonkeln, dat döt ze à eeuwn laank
God zag dat t zó good was.... en best

WEEND

Weend ik heur meer zee diej nich
toch heurs doe bieje heelal
n Schepper har wat met diej veur
doarum weais aait mear deur
woars blifs weet gin van al

As doe hellig bis, roast of tiers
dan zin wiej wa veur die bang
vaak maaks doe t al te boont
ruks dan dikke beume oet de groond
meestal doert t nich lang

Bis doe ees meu van al dat weain
legge diej dan röstig daal
heel vaak krieg wiej doarop reagn
dat is mangs wal nen grootn zeagn
mear maak toch nich weer zo'n kabaal

SNEEKLÖKSKE

Bleumke met dien kleane köpke
 stees mooi op n hook van t schöpke
 doe stees doar altied weer
 en dös ons n groot plezeer
 heelmoal oet eagn wil
 te bleuin töt April

Doe stees doar as t nog sniejt en vrös
 an n raand van t oaverjöörig grös
 as nog niks wil greuin
 bis doe à an t bleuin
 en hangt dien bleumkes wit
 heel mooi à in t gelid

A krigs doe Meertse buuin op n kop
 het stoan doar gefs doe toch nich op
 doe zös gin gevoar
 à is n natuur nog zoar
 is t oaveral nog dor en grof
 doe koms en siers den hof

JOONKHEED

Doar löp t jonge wichke
aere bloonde lökskes
weait in de weend
t is nog joonk
nog nich volwasn
meer t is òk
nich meer n keend

Zo mos t duch mie
altied blievn
aait dee joonkheed
en n fris gezicht
k wil in miene
wuns òk eerlik wean
op n oaltn dag
is n tred nich
meer licht....

k Hop dat veur t wichke
aait veurjoar is
met hèèl völ woarmte
met hèèl völ zun

Da's noe precies
wa'k alle jongeleu
oet heel mien
oale hättte gun

MODER

Zee was het dee ons t leavn schoonk
 eer mag ik nooit vergettn
 groot hef zee oons aln brach
 met eare zoagn dag en nach
 eare leefde was nich te mettn

zee was het dee oons t ettn gaf
 oons leerdn bidn, wearkn
 ze høl oons in t rechte spur
 in al t goode gung ze veur
 de wearld wol ze stearkn

Mien Moder dee verget ik nich
 al bin ik òk oet vloagn
 k zee ear in n geest nog stoan
 bedrieverig deur de kökkn goan
 k zol ear zò wat vroagn

Wiej aln hadn Moder leef
 meer ja zee is nich meer
 röst noe noa eare leste kracht
 zee is het dee oons boavn wacht
 doar boavn bie oons Heer

VERGEETMIJNIETJE

Vergeetmijnietje kleane bleumke
 wat mooi bis doe met t blauwe kreunke
 bij oons in n hof achter t palmbuske
 kö'j die hoast nich zeen
 stees oaveral tuske

Doar stees doe dan zò fien en dun
 diene köpkes buugt zich noa de zun
 in truupkes stoaj doar vroagnd stil
 of de zun oew nich vergettn wil

Blief mooi zò bleuin, komt aait toch weer
 veur oew zoargt de zun elkn keer
 Vergeetmijnietje ik wil t wa wettn
 ik zal diej nooit vergettn

N SPINKOPN NÖST

Doar stoa ik oonder n spinkopn nöst
 hoo kreeg t deerkn dit zò veur meka
 a'j t spinke zò wearkn zeet, ne löst
 t begint met nen knup, das raa

Zo wörre het eenmoal n reuznrad
 elk droadken hef ze doar ja weavn
 en t is doarbiej zò steark as wat
 noe is t wochten op wat leavn

Dan geet ze zittn op de loer
 of d'r nich gauw ne vleeg zal komn
 ze grip allns wat d'r is op toer
 à zint t òk dichte dromn

En geet er zo'n dröadkn ees kapot
 opniej zal ze weer beginn
 zee weet wa bo ze leavn mot
 t leavn van de spinn

WEGWEAN VAN NEN VLUCHTHOOND

k Hol ter oet, mij kriegt ze nich
k loop vot, ik jongn hoond
umda'k gin vivisectie wil
k veul mij nog good gezoond

Net nog op tied kon ik hier vot
k beet t touw an t hok glad deur
k mor of en too wà t water in
meer k hop, zò raakt ze kwiet mien spur

D'eerste daage hol k t wa vol
en dan goa'k meer op hongertoer
k griep nen haann, doar ne hen
t leefst bie nen grootn boer

Woarum nemt ze veur mij ginne kat
k mor noe vluchtn veur de dood
och leu, heb merrlien toch met mij
mienn daank hierveur is groot

T ONDERSCHOER

Op t eand van de del hei t onderschoer
 dat is toch den boer wat weard
 wórdt schoefkoar, greep en schup bewaard
 en haank den zeln veur zien peerd

Vaak zee'j doar in dat onderschoer
 bie j zun of vólle moan
 aait in n eenn of aandern hook
 wà ne koar met knoln stoan

An de eene kaant is de onderdeur
 de aandere is ne deur met n gat
 dàt neumt n boer n noodoetgaank
 van ziene hoond en kat

Ok zót men d'r vaak n henneken stoan
 dat doar keakelt héél geröst
 het wil dan geern zien eikn kwiet
 t hef op de del zien nöst

Zo n onderschoer is zèldzaam nog
 ie j zeet t ja hoast nich meer
 t boernhoes is noe zo stram en strak
 jammer...t oale is ter nich meer

NEN VLEERMOES

Veur nen vleermoes zint de meestn bang
doch meer efn want dat doert nich lang
t deerkn döt ja niks zò ik aait heb zegt
het vlög in n duuster, nich in t lecht

Nachts mött veur zich en eare jongn zoargn
zò geet t meer deur töt n aandern moorgn
hef ze zölf t vretten op dan haank ze zich secuur
met aern kop noa daaltn, an ne muur

T LESTE HEED

Noe nog lig um t schöpke te zunn
in t mooie pearsroade heedekleed
nich meer lang is het doan
want d'r komp n flat te stoan

Um dät jammerlik triest gebeurn
zal oons Twente nog ees treurn
en t keend zal vroagn an beeden

Mama, Papa, wat was heede?

T VLEENDERKE

n Heel klean oarig wichke
 leup ees aer höfke roond
 en too ze zich doar bukte
 en van dee bleumkes plukte
 too kwam d'r ne boonte vleender
 dee kuste aere moond

t Oarig wichke schreeuwde
 en veuln an aer moond
 woar was het deernkn hen vloagn
 zee zochn t met aer oagn
 mear ginder bie de zunnebloome
 doar vleug het vleenderkn roond

Vleenderkn, vleenderkn
 kom toch ees weer
 wis doe met mij spölln
 mien vreendelik deer
 t vleenderkn is vot goan
 en t wichkn bleef alleen stoan
 want achter bie de zunnebloome
 doar vleug het vleenderkn roond.

POTTUFFEL

Heel de weenter lig ik doar
op nen hoap in de oale schop
As t veurjoar wödt, wisse woar
dan grip de boer mie op
Hee smit mie boetn in n gat
doar lig ik dan heel alleen
k Har aait zo'n drökte um mie had
noe was t duuster, koon k niks zeen
De zun brak deur, t gaf woarme lucht
in de grond hier oonder d'aerde
Too kwam er leavn, ne jonge vrucht
k har as pottuffel noe meer wearde
Mien tuffelkes klein greuidn har
hoog, laeg, roond um mie too
Het gunk mie hoast wal luk te bar
mien kroost wör riep te vroom
Noe ik mien weark har doan in t zaand
en mien tuffelkes warrn groot
Toe stök de boer ze oet het laand
en ikde Mooder dee lag dood

ZOMMEROAVND

Op nen mooïn zommeroavnd
zett'n ik mij efn daal
oonder ne eek, an n raand van t bos
want ik heurdn hier n nachtegaal

t Was net of hee op mij har wocht
an dat stille ven
hee sleug noe kear op kear
dreumerig tuurn ik veur mij hen

Kikvösche kwaaktn in het reet
en nen daamp hung oaver t water
dit schreef ik in mien dagbook op
doar bleef het stoan töt later

Wat is het mooi in Gods natuur
k wol dat alleman t wardeerde
dàn har men vust an disn oavnd
den hemmel à hier op aerde.

TORTTELDUUFKN

Heel vaak is het duuster nog
as ik t duufken koern heur
doar zit zòiets weemeudigs in
woarum koert het mij zó veur

Zó zit t boavn op t dak
dan vlög t weer vot in t bos
ik heur t duufkn oaveral
t is net of ik t heurn mos

Torttelduufkn koer mear deur
het heuft veur mij ók nich zachter
want hoo ik leg mien geheur
ik kom er ja toch nich achter

BIE OONS ACHTER T HOES

Doar zee'k iederbod de muske vechtn
 met nen geeteling um n stuk stoet
 ze griept, biett en pikt het
 en goat d'r met tuske oet

Is het op, dan nemt ze n bad doar
 in n pleaskn dat er lig noa ne buuj
 striekt zich en schikt eer veerkes
 zeet er weer glad oet dee vöggelluuj

Dan vleegt ze vot in de buske
 met n buukske dat dik is en roond
 zò doot er noe eenmaal de muske
 dee fleenk zint kordoat en gezoond

Goa ik zò ees alle vöggel noa
 van t nettelkönningske töt n staork
 dan vin ik toch iedermaal weer n woonder
 hoo kreeg n Schepper dit zò veur meka

ZWAAN

t Klassiekste deer van t vöggelsoort
 dat is oonze zwaan, ik zeg het voort
 heel stoatig zwemt ze doar deur t water
 kik liek veur zik oet en holt n snater

Kik ze toch ees n moal op zied
 en rekt ze aern hals efn wied
 is t net of ze d'r niks um gef
 as ze d'r een zöt met branie en lèf

Mangs nemt ze driest ees het besloet
 geet veur de veraandering efn t water oet
 sierlik zeilt ze dan deur de locht
 nen breedn vlöggelslag tekent aere vlocht

Met de veern maakt ze n betke reclame
 meer òk dàt döt ze as ne dame
 koomp veur aer de tied dat ze dood mot goan
 dan ist met het stoatige zwemn wal doan

Ze geet as ne stearvende zwaan
 en wie begraawt aer achter ne oale heg

ZOMMER

Het geet nich veur de zomerdag
 dan is allns ja mooi en greun
 dat is de tied da'k zing en lach
 joa, bink altied good op deun

Geern zit ik in n bloomnhof
 heb schik in het zomerweer
 gin meanske nèemp mij dat òk of
 k zit doar veur mien plezeer

Hoog kiek ik in de blauwe locht
 op de grond zee'k de bloomnpracht
 en de iemn in eare drukke vlocht
 gauw noa aern korf met honningdracht

Gew mij noe meer de zomerdag
 dee kaank zò best gebroekn
 k nem het er van zòlang het mag
 töt da'k n hearfst à weer kan roekn

DREE BEARKN

Wanneer ik disse dree bearkn
doar in de zun op n wal zee stoan
dan zint ze nog völ mooier
biej het schienn van de moan

Met aer wit zwart velleke
bedekt ze de broene hoed
en t vocht wat ze zò neudig hebt
kan d'r nich meer oet

Vroo zee'j à aere greune knöpkes
òk vroo aer greune blad
wat is dit allns toch woonderlik
nooit wör ik n natuur zat

Doarmet is t anschien van d aerde verniejt
in n weenter en ok t hele joar deur
bliest mear mooi stoan met oew dreein
wiej zint er toch almoal ja wa veur

HET KLEANE KEEND

Wat is er nog wa meuier as n keend dat lacht
 n keend wat oew van n Schepper is too bedacht
 Van allns wat God gaf in t bizoonder
 is n keend toch wal n machtig groot woonder
 t Kon gauw à lachn, huuln, zich beweegn
 wat n mooi geschèenk, wat toch nen zeegn
 Biej het eerste huuln zee'j nog gin troann
 dèè komt pas later, noa n stuk of wat moandn
 Veuln en òk griepn kon t um zik in t roond
 hongerig was t òk à en doarum wà gezoond
 Loat mij het moe nog eenmoal anhaaln
 zo'n keend is er met gin goald te betaaln
 A'j dit noe almoal zeet, deank dàn an God
 dee het altied weer maakt zò as het mot

Doarum klean keend, too lach nog èèn keer
 noe oet daankbaorheid veur oons Leevn Heer.

DE EEK

Wat hes doe eek ne grote kroon
Joa, wat n kracht geet van diej oet
Doe maaks de natuur zó wonderschoon
met dienne takke stam en blad
Doe greuins doar stewwig oet de kloet
de weend har op die gin vat
Lang kaans doe doar noe stoan
want héél oald wördt al dee eekn
Met n grommelschoer mör wie van die goan
dat is joarn lang noe à bleekn

En is de eek eenmaal groot
den potter ervan is lang à dood.

VLEEGN OAVER DE HELE WAERLD

In miene gedachtn kaank ja vleege
oaver beume, bearge, noa n hoogstn toarn
kan vanoet de galmgaatn allns zeen
òk t oaldershoes woar ik bin geboarn

k Wil alle pleatskes in n geest bezeukn
woar ik miene jeugdjoarn deur heb bracht
woar ik miene eerste leefde preufde
t was too stearnhealder en middernacht

De hele waerld wi'k bekiekn
van zuud töt noord, van oost töt west
dàn vleege ik gauw op t hoes weeran
doar veul k mij weer t best an t lest